

[Socialministeren.]

paa dette Punkt var klar over, at der var et Problem, som fortjente nærmere Overvejelse. Tiden har medført, at der i højeste Grad — i højere Grad end det tidligere har været Tilfældet — har været Brug for forebyggende Institutioner, og det har igen ført til en følelig Pladsmangel i disse Institutioner. Minister Kjærhøl besluttede derfor i September Maaned 1941 at ned-sætte et 3 Mands Udvalg, som skulde fremkomme med nærmere Forslag om en Forbedring af disse Institutioners Kaar, herunder ogsaa i økonomisk Henseende. Jeg kan her meddele, at ogsaa dette Udvalg staar over for Afslutningen af sit Arbejde og i den nærmeste Fremtid vil fremkomme med sine Forslag.

Til sidst talte det ærede Medlem om Hindholm Højskole. Herom skal jeg oplyse, at man under de sagkyndige Forhandlinger, der for Tiden foregaar, ogsaa har Opmærksomheden henvendt paa denne Skole. Jeg tror derfor, man bør afvente Resultatet af disse Forhandlinger, inden man gaar ind i en nærmere Drøftelse herom. Jeg maa dog maaske minde det ærede Medlem om, at den daværende Socialminister allerede i Oktober Maaned 1940 havde en mundtlig Forhandling med det ærede Medlem om denne Skole og om en eventuel Støtte til dens Virksomhed. Min Forgænger gav ved den Lejlighed Udtryk for, at de Kursus, som gives paa Hindholm Højskole, ikke svarer til, hvad Socialministeriet ønsker for Ledere og Medarbejdere for Opdragelseshjemmene, og at disse Kursus langtfra kan sidestilles med den Uddannelse, som det af Socialministeriet under 18. Juli 1936 ned-satte Udvalg har fremsat Indstilling om i sin Betænkning af 31. Maj 1939.

Lad mig da sammenfatte mine Udtalelser derhen, at Socialministeriet er fuldt opmærksom paa Børneforsorgens Problemer. De trænger sig paa til Løsning, og jeg for mit Vedkommende er ganske enig med det ærede Medlem i, at de Midler, der stilles til Raadighed for Børneforsorgen, er godt givet ud. Det er mit Haab, at de Forslag, som i den nærmeste Tid vil blive fremsat fra de sagkyndiges Side til en Forbedring af Børneforsorgen og de Kaar, hvorunder den hidtil har virket — Forslag, som utvivlsomt vil kræve økonomiske Ofre fra Samfundet —, vil blive mødt med lige saa stor Forstaaelse som den, det ærede Medlems Indlæg under denne Debat har givet Vidnesbyrd om.

Dernæst har de ærede Medlemmer Fru Inger Gautier Schmit og Fru Nina Andersen henledet min Opmærksomhed paa Spørgs-

maalet om Muligheden for en forøget Hjælp til Mødre før og efter Fødselen, idet det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit her navnlig var inde paa Spørgsmaalet om Hushjælp til hjemmefødende Kvinder i Tiden efter Fødselen, medens det ærede Medlem Fru Nina Andersen henstillede til mig at søge gennemført Befolkningsskmissionens Forslag om Moderens Rettigheder i Anledning af Fødsel. Det ærede Medlem Fru Nina Andersen har samtidig henstillet til mig at tage under Overvejelse at foranledige Befolkningsskmissionens Arbejde genoptaget.

Jeg skal hertil først udtale, at jeg meget vel er klar over de betydelige Vanskeligheder, som baade de fødende Mødre og de børnerige Familier er stillet over for i denne Tid. Ved Ændring i Mødrehjælpsloven i Foraaret blev der gjort et Skridt i Retning af forøget Hjælp til Mødrene, idet der efter denne Lovændring ydes Tilskud fra det offentlige med Halvdelen af Mødrehjælpsinstitutionernes Udgifter til Børneudstyr samt til Hushjælp under Barselperioden paa samme Maade, som det hidtil har været Tilfældet med Institutionernes Udgifter til Børnetøj. I Forbindelse med Handelsministeriet arbejder Socialministeriet endvidere for Tiden — som det allerede er sivet ud gennem Dagspressen — paa et Forslag om mere almindelige Støtteforanstaltninger med Hensyn til Tøj til Spædbørn.

Men jeg kan yderligere oplyse, at vi i Ministeriet i det hele overvejer, hvilke videre Muligheder der foreligger for at gennemføre Befolkningsskmissionens forskellige Forslag, ligesom vi overvejer, under hvilken Form det befolkningspolitiske Arbejde kan genoptages med særligt Henblik paa de sociale Problemer, som Tiden har ført med sig for Familierne. Men at afgive et bindende Løfte i Øjeblikket ser jeg mig ikke i Stand til.

Jeg er imidlertid taknemmelig for, at disse Spørgsmaal er rejst fra anden Side, og haaber inden alt for længe at naa et Resultat af vore Overvejelser. Jeg er glad ved at vide, at jeg — hvad jeg efter de faldne Udtalelser maa gaa ud fra — vil kunne paa-regne Rigsdagens Støtte til disse Bestræbelser.

Det ærede Medlem Fru Nina Andersen har endelig paataalt det efter hendes Mening urimelige i, at en Enke, der ved at indgaa nyt Ægteskab efter Forsorgslovens § 228 har mistet Retten til Enkebørnsbidrag, ikke genindtræder i Retten til at oppebære dette Bidrag, hvis det sidste Ægteskab opløses. Jeg skal i denne Anledning oplyse, at Spørgsmaalet om Rettens Genindtræden i